

1 Hvem kan være genstand for insolvensbehandling?

Insolvensproceduren, den såkaldte *concurso de acreedores* ("kreditormødet"), finder anvendelse på både civile skyldnere og erhvervsdrivende, uanset om de er fysiske eller juridiske personer. Ved lov 25/2015 af 28. juli 2015 blev der indført bestemmelser om insolvensbehandling, når skyldneren er en fysisk person, navnlig for at give skyldneren mulighed for at blive frigjort for fordringer, der ikke afvikles under behandlingen.

Enhver skyldner kan erklæres insolvent, uanset om der er tale om en fysisk person (herunder mindreårige eller personer uden juridisk kapacitet) eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en forbruger, selv om loven indeholder visse bestemmelser vedrørende den specifikke type skyldner, især vedrørende erhvervsdrivende og forbrugere.

Juridiske personer kan erklæres insolvente, hvis de er under afvikling. Det er uden betydning, om de er en del af en koncern, da et eller flere af de selskaber, der udgør koncernen, kan erklæres insolvent, men ikke koncernen som sådan.

Insolvensbehandling kan indledes vedrørende en arv, såfremt den ikke er blevet accepteret ubetinget.

Myndigheder, der udgør statens territoriale organisation, organer i den offentlige sektor og andre offentligretlige organer, kan ikke erklæres insolvente.

2 Hvilke betingelser skal være opfyldt for, at en insolvensbehandling kan påbegyndes?

2.1 Betingelser for indledning af insolvensbehandling:

I loven fastsættes en række subjektive og objektive betingelser, der skal opfyldes for at indlede insolvensbehandling:

A) Subjektive betingelser: Enhver skyldner kan erklæres insolvent, uanset om der er tale om en fysisk person eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en forbruger, selv om loven indeholder visse bestemmelser vedrørende den specifikke type skyldner, især vedrørende erhvervsdrivende og forbrugere. Myndigheder, der udgør statens territoriale organisation, organer i den offentlige sektor og andre offentligretlige organer, kan ikke erklæres insolvente.

B) Objektive betingelser: Skyldnerens insolvens, der defineres som manglende evne til løbende at opfylde sine forpligtelser.

2.2 Parter, der kan indgive begæring om indledning af insolvensbehandling

Kravene til indgivelse af en **begæring om indledning af insolvensbehandling** varierer afhængigt af, om begæringen indgives af skyldneren eller af kreditorerne.

Hvis skyldneren indgiver begæring om indledning af insolvensbehandling (frivillig insolvensbehandling), skal skyldneren over for retten godtgøre, at vedkommende aktuelt er insolvent eller vil blive det i nært forestående fremtid, dvs. at skyldneren ikke er i stand til løbende at opfylde sine forpligtelser. Hvis insolvensen er indtrådt, har skyldneren pligt til at indgive begæring om insolvensbehandling senest to måneder fra den dato, hvor vedkommende får kendskab eller burde have fået kendskab til sin insolvens.

I henhold til loven kan skyldneren inden for denne periode på to måneder meddele retten, at han har indgået forhandlinger med kreditorerne om refinansiering af gælden. I dette tilfælde suspenderes fristen under forhandlingerne, og kreditorerne kan ikke indlede særskilte tvangsfuldbyrdsprocedurer mod aktiver, som skyldneren skal bruge i sin virksomhed i tre måneder. Når denne periode er udløbet, skal skyldneren, hvis en aftale ikke er blevet indgået med kreditorerne, indgive begæring om indledning af insolvensbehandling inden for en måned.

Sammen med begæringen skal skyldneren indgive en række dokumenter, f.eks. en rapport om virksomhedens økonomiske aktivitet, en opgørelse over alle aktiver, en liste over kreditorerne med oplysninger om kreditgarantier og en liste over ansatte og deres konti, hvis skyldneren har pligt til at opbevare disse.

Skyldnere, der kan være fysiske eller juridiske personer, skal indgive begæring om insolvensbehandling, hvis de aktuelt er insolvente, dvs. ikke er i stand til løbende at opfylde deres forpligtelser. Hvis insolvensen derimod er umiddelbart forestående (dvs. endnu ikke er indtrådt, men forventes), har skyldnere ret til blot at anmode om et konkursdecret.

Den begæring, der indgives til handelsretten (*juzgado de lo mercantil*), skal opfylde en række krav, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i insolvensloven (*Ley Concursal*): en rapport om skyldnerens finansielle og juridiske historie, en angivelse af, om vedkommende deltager i en økonomisk aktivitet, i tilfælde af en juridisk person en angivelse af dens aktionærer, kuratorer eller likvidatorer og revisor, en opgørelse over aktiver og rettigheder med oplysninger, der gør det muligt at identificere disse, en alfabetisk liste over kreditorerne med angivelse af adresse og beløb samt fordringernes modenhed og eksisterende garantier, en liste over eventuelle ansatte, regnskaberne, hvis skyldneren har regnskabspligt, og de konsoliderede koncernregnskaber, hvis skyldneren tilhører en koncern.

Skyldnere har pligt til at samarbejde med den ret, der har ansvaret for insolvensbehandling, og med kuratorerne, ikke kun passivt ved at imødekomme de fremsatte krav, men også aktivt ved at meddele alt, der kan have betydning. Denne pligt omfatter også forpligtelsen til at give møde (for retten og for kuratorerne), til at samarbejde og til at informere. Disse forpligtelser gælder for skyldnere, der er fysiske personer, og de facto- eller de jure-direktører i juridiske personer, uanset om de aktuelt varetager denne rolle eller har varetaget den inden for de seneste to år. Manglende overholdelse af denne pligt giver anledning til en formodning om forsætlig forsømmelse eller grov uagtsomhed med henblik på at erklære insolvensen strafskyldig (som er omfattet af afsnittet om strafskyldighed, dvs. skyldes godkendelse af en skadelig ordning eller indledning af likvidationsprocedurer).

Skyldneren kan erklæres ansvarlig for insolvensen og pålægges sanktioner. Et af formålene med insolvensbehandling er at analysere årsagerne til insolvensen, herunder navnlig om adfærd hos skyldneren eller andre personer med direkte eller accessorisk tilknytning til skyldneren har medvirket til at forårsage eller forværre den. Dette omfatter afklaring af de tilsvarende forpligtelser ved brug af tabellen over sanktioner fastsat i insolvenslovens artikel 172 og 172bis.

2.3 Indledning af insolvensbehandling og tidspunkt for insolvensbehandlingens ikrafttræden:

Retten skal undersøge den forelagte dokumentation og skal, hvis insolvens eller umiddelbart forestående insolvens er begrundet, erklære skyldneren insolvent samme dag, som begæringen indgives, eller den efterfølgende dag. Hvis den forelagte dokumentation er ufuldstændig, kan retten indrømme en enkelt periode på fem dage til at fuldstændiggøre den.

En kreditor kan også indgive en begæring om indledning af insolvensbehandling, og der er da tale om tvungen insolvensbehandling (*concurso necesario*).

Kreditorer, der indgiver en insolvensbegæring, skal fremlægge dokumentation for skyldnerens aktuelle insolvens og fremlægge et tvangsfuldbyrdsdokument mod skyldneren, som viser, at der ikke er fremskaffet tilstrækkelige aktiver til at inddrive fordringerne, eller de skal fremlægge bevis for visse forhold, der giver anledning til formodningen om insolvens, f.eks. at skyldneren generelt har indstillet betalingerne, at der i vid udstrækning er

gjort udlæg i skyldnerens aktiver, at aktiver i hast er blevet skjult eller realiseret, eller at visse fordringer ikke er blevet betalt (skatter, socialbidrag eller ansattes fordringer).

Hvis en kreditor indgiver begæring om indledning af insolvensbehandling, indkaldes skyldneren, som kan anfægte konkursdekretet. I sådanne tilfælde indkalder retten til et møde, hvor parterne kan fremlægge beviser inden for visse grænser, og retten afgør, om skyldneren aktuelt er insolvent, og udsteder konkursdekretet, hvis det er relevant. Insolvensbehandling indledes også, hvis skyldneren accepterer konkursdekretet, ikke anfægter det eller ikke møder i retten.

Skyldnere, der er fysiske personer i aktuel eller umiddelbart forestående insolvens, som har anslåede forpligtelser på højst 5 mio. EUR, kan anmode om indledning af en procedure med henblik på indgå en *udenretslig betalingsaftale*. Juridiske personer, der opfylder de krav, der er omhandlet i insolvenslovens artikel 231, kan gøre det samme.

Afgørelsen om indledning af insolvensbehandlingen træder i kraft, så snart den er truffet, selv om den ankes.

2.4 Offentliggørelse af konkursdekretet:

Konkursdekretet skal så vidt muligt offentliggøres elektronisk, og et uddrag af afgørelsen skal offentliggøres i Spaniens lovtidende, men retten kan bestemme, at det skal offentliggøres i flere medier, hvis den finder det nødvendigt.

2.5 Foreløbige foranstaltninger:

Efter anmodning fra den person, der har indgivet begæringen om indledning af insolvensbehandlingen, og, hvis det er relevant, efter stillelse af sikkerhed for potentielle forpligtelser, kan retten efter anerkendelse af begæringen træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at skyldnerens aktiver ikke afhændes, i overensstemmelse med den almindelige retspleje.

3 Hvilke aktiver indgår i boet? Hvordan behandles de aktiver, som skyldneren erhverver, eller som tilfalder denne, efter at insolvensbehandlingen er påbegyndt?

3.1 Aktiver, der indgår i insolvensboet

Alle aktiver og rettigheder, som skyldneren er i besiddelse af på tidspunktet for konkursdekretet, indgår i insolvensboet eller "aktiverne omfattet af insolvensbehandlingen", og det samme gælder aktiver, som skyldneren anskaffer, eller som tilbagebetales under behandlingen. Aktiver, som det i henhold til loven ikke er muligt at gøre udlæg i, er fritaget.

Kreditorer med privilegerede rettigheder i skibe eller fly kan udtage disse aktiver af insolvensboet ved at træffe de foranstaltninger, som er tilladt i henhold til specifik lovgivning.

Hvis der er tale om insolvensbehandling, hvor skyldnerne er fysiske personer, som er ægtefæller, udgør deres separate aktiver en del af de aktiver, der er omfattet af behandlingen. Hvis de har formuefællesskab, indgår de fælles aktiver også, hvis de er nødvendige for at dække skyldnerens forpligtelser. Insolvensbehandling kræver ikke, at skyldnerens aktiviteter indstilles, og skyldneren kan fortsætte sin virksomhed i overensstemmelse med aftalen om godkendelse eller suspension af vedkommendes beføjelser. Generelt skal kuratorerne give deres samtykke til administration eller afhændelse af aktiver, hvis der føres tilsyn med skyldnerens beføjelser, men visse handlinger af generel karakter kan tillades, hvis de udføres som et led i virksomhedens almindelige drift. Indtil aftalen med kreditorerne er godkendt, eller likvidationsprocedurerne er indledt, må aktiver ikke behæftes med henblik på at finansiere den insolvente virksomhed uden rettens godkendelse. I det følgende forklares ordningerne for suspension af eller tilsyn med skyldnerens beføjelser. Halvdelen af finansieringen gennem nye likvide indtægter inden for rammerne af en refinansieringsproces anses for en fordring mod insolvensboet.

4 Hvilke beføjelser har henholdsvis skyldneren og bobestyreren?

4.1 Skyldnerens beføjelser

Udgangspunktet er generelt sondringen mellem frivillig insolvensbehandling og tvungen insolvensbehandling (artikel 22). I det første tilfælde fortsætter skyldneren med at administrere og afhænde sine aktiver under tilsyn af kuratoren, som skal give sin godkendelse eller sit samtykke. Ved tvungen insolvensbehandling er skyldnerens beføjelser til at administrere og afhænde sine aktiver suspenderet, og skyldneren er erstattet af kuratoren. Denne bestemmelse har ikke til formål at sanktionere skyldneren, men at bevare aktiverne og sikre resultaterne af insolvensbehandlingen. Betingelsen er imidlertid videreførelsen af skyldnerens økonomiske aktivitet, og kuratoren kan i denne forbindelse i henhold til artikel 44 opstille en liste over aktiviteter, som i medfør af deres karakter og omfang er undtaget den nødvendige kontrol. Systemet er fleksibelt, idet retten ved begrundet afgørelse kan bestemme, at beføjelserne suspenderes ved frivillig insolvensbehandling, og at der kun skal føres tilsyn efter en ordning med godkendelse eller samtykke, hvis der er tale om tvungen insolvensbehandling, med angivelse af de risici, der forhåbentlig kan undgås, og de fordele, der forhåbentlig kan opnås. Efter kuratorens anmodning kan den indledende ordning om begrænsning eller erstatning af beføjelser tilpasses på et senere trin, også ved begrundet afgørelse og efter høring af skyldneren (ændringen sker ikke automatisk), idet sådanne ændringer skal offentliggøres på samme måde som konkursdekretet. Når insolvensbehandlingen er afsluttet, ophører også begrænsningen af beføjelser. Ellers forlænges den indtil godkendelsen af aftalen med kreditorerne, som kan omfatte foranstaltninger, som begrænser eller forbyder skyldnerens beføjelser. Hvis insolvensbehandlingen afsluttes med afvikling, suspenderes skyldnerens beføjelser.

Insolvensloven har generelt til hensigt at sikre, at skyldnerens aktiver, som er omfattet af insolvensbehandlingen, forbliver uændrede. I visse tilfælde er det imidlertid muligt at sælge nogle af skyldnerens aktiver under insolvensbehandlingen med rettens godkendelse, som dog ikke kræves i visse tilfælde.

Produktionssystemer kan også sælges under insolvensbehandlingen som omhandlet i artikel 146bis.

Som en undtagelse fra den generelle regel om fortsættelsen af skyldnerens virksomhed kan skyldnerens kontorer lukkes, eller aktiviteter kan indstilles efter anmodning fra kuratoren og efter høring af skyldneren og arbejdstagerrepræsentanterne. Hvis dette medfører kollektiv opsigelse, suspension eller ændring af ansættelseskontrakter, træffer retten afgørelse efter særlige regler.

I loven fastsættes også særlige forpligtelser vedrørende skyldnerens regnskaber, og insolvensbehandlingens virkning på juridiske personers ledende organer er omfattet af særskilte regler.

4.2 Insolvenskuratorer udpegelse og beføjelser:

Kuratoren er en nødvendig person eller instans, der bistår retten, og som har til opgave at forvalte insolvensbehandlingen. Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, træffer retten afgørelse om indledningen af den anden fase i insolvensbehandlingen, som omfatter alt vedrørende kuratorens udnævnelse, beføjelser og ansvar samt de bestemmelser, denne er underlagt.

Kuratoren vælges blandt de fysiske og juridiske personer, der har registreret sig i det offentlige insolvensregister (*Registro Público Concursal*), i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat ved lov. I denne forbindelse sondres der mellem insolvensbehandling i lille, middel og stor skala. Den første udpegelse fra listen finder sted efter lodtrækning og derefter efter tur, dog ikke for insolvensbehandling i stor skala, hvor retten kan udpege den kurator, han eller hun anser for mest hensigtsmæssig, med angivelse af begrundelsen og efter de kriterier, der er fastsat ved lov. Hvis insolvensbehandlingen involverer kreditinstitutter, skal retten udpege kuratoren blandt de personer, der foreslås af fonden for omstrukturering af banker (*Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria*). Retten skal udpege kuratorer blandt de personer, der foreslået af den nationale kommission for værdipapirmarkedet (*Comisión Nacional del Mercado de Valores*), når insolvensbehandlingen involverer institutter under dens tilsyn, eller af konsortiet for forsikringskompensation (*Consorcio de Compensación de Seguros*), når insolvensbehandlingen involverer forsikringselskaber.

Normalt udpeges der kun én kurator. Hvis det er begrundet af særlige samfundsinteresser i insolvensbehandlingen, kan insolvensretten undtagelsesvis udpege en offentlig kreditor eller en offentligretlig kreditor, som er tilknyttet eller ansvarlig over for den pågældende offentlige instans, som sekundær kurator. I insolvenslovens artikel 33 forklæres kuratorers pligter i detaljer, og de klassificeres som: pligter af proceduremæssig karakter, pligter vedrørende skyldneren eller dennes ledende organer, pligter vedrørende arbejdsretlige forhold, pligter vedrørende kreditorers rettigheder, pligter vedrørende rapportering og evaluering, pligter vedrørende realisering eller likvidation af aktiver og sekretariatspligter. Kuratorens vigtigste pligt er at indgive den rapport, der er omhandlet i artikel 75, som skal vedlægges et forslag til en opgørelse af aktiverne og listen over kreditorer.

Retten fastsætter kuratorens vederlag efter en skala fastsat ved kongeligt dekret 1860/2004 af 6. september 2004.

Den udpegede kurator skal acceptere sin rolle og kan i begrundede tilfælde afvises eller afsættes af retten. Kuratorer kan også udpege delegerede assistenter, som kan bistå dem i deres arbejde.

4.3 Insolvensretten

Kompetencen til at behandle insolvenssager svarer til den, der gælder på det handelsretlige område, idet sidstnævnte er et specialområde inden for civilretten. Retten erklærer insolvensen og leder insolvensbehandlingen. Ved artikel 86ter i rammelovent 6/1985 af 1. juli 1985 om retsvæsenet (*Ley Orgánica del Poder Judicial*) fastlægges kompetencerne for dommere ved handelsretten, herunder navnlig spørgsmål vedrørende insolvensbehandling.

I konkursdekretet eller allerede inden kan retten som en sikrende foranstaltning begrænse skyldnerens grundlæggende rettigheder. Disse begrænsninger kan omfatte: a) kontrol af post- og telefonkommunikation, b) pligt til at forblive på adressen med mulighed for husarrest og c) adgang til og ransgning af bopæl. Hvis skyldneren er en juridisk person, kan disse foranstaltninger gøres gældende for alle eller nogle af de nuværende direktører eller likvidatorer og personer, der har varetaget disse roller i de seneste to år.

I henhold til insolvenslovens artikel 8 har insolvensretten enekompetence i en lang række spørgsmål, herunder generelt alle spørgsmål, som vedrører eller har direkte forbindelse til skyldnerens aktiver. Retten har også kompetence til at træffe afgørelse vedrørende kollektiv suspension af ansættelseskontrakter, hvis arbejdsgiveren erklæres insolvent, og behandle erstatningssager mod den insolvente virksomheds direktører eller likvidatorer.

Ved præjudicielle afgørelser og kun med henblik på insolvenssager omfatter rettens kompetence også administrative eller sociale spørgsmål, der direkte vedrører insolvensbehandlingen.

Insolvensloven omfatter regler vedrørende international og territorial jurisdiktion og særlige processuelle regler, som har forrang for de generelle processuelle regler.

5 På hvilke betingelser kan der ske modregning?

Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, kan der ikke foretages modregning i skyldnerens fordringer eller gæld. Modregning tillades dog, hvis kravene hertil var opfyldt inden konkursdekretet, selv om afgørelsen træffes på et senere tidspunkt. Disse krav er generelt omhandlet i artikel 1196 i civillovbogen (*Código Civil*) (fordringernes gensidighed, ligestilling og forfald).

Insolvensbehandling med udenlandsk deltagelse er undtaget fra denne regel, hvis den lov, der finder anvendelse på skyldnerens gensidige fordring, tillader dette ved insolvens.

6 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for de kontraktforhold, som skyldneren er part i?

6.1 Virkninger på kontrakter, hvori skyldneren er part:

Insolvensloven omhandler insolvensbehandlingens virkning på de kontrakter, som skyldneren har indgået med tredjemand, og som ikke er opfyldt inden udstedelsen af konkursdekretet. Dette gælder for bilaterale kontrakter, eftersom ensidige kontrakter afgør, om tredjemænds fordringer skal anerkendes, eller om kravet om medtagelsen af deres fordringer i de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, skal anerkendes, som omhandlet i artikel 61.

Kontrakter, der er indgået med offentlige enheder, er omfattet af særlige forvaltningsretlige bestemmelser.

Generelt påvirker konkursdekretet i henhold til artikel 61, stk. 2, ikke kontrakter med gensidige forpligtelser, som ikke er opfyldt af skyldneren eller modparten. Skyldnerens forpligtelser dækkes af insolvensboet. Enhver compensation, der følger af opsigelse, anses også for en fordring mod insolvensboet. Loven bekræfter gyldigheden af disse kontrakter og fastslår, at enhver klausul, som giver beføjelse til at annullere eller opsiges kontrakten alene med den begrundelse, at en af parterne er erklæret insolvent, er ugyldig.

Hvis det er i insolvensbehandlingens interesse, kan kuratoren (i tilfælde af suspension) eller skyldneren (i tilfælde af tilsyn) anmode om, at kontrakten opsiges af insolvensretten. I sådanne tilfælde skal retten indkalde skyldneren, kuratoren og den anden part i kontrakten til møde i retten. Hvis der indgås en aftale mellem parterne i retten, træffer retten en afgørelse om opsigelse af kontrakten. Ellers behandles tvisten ved en særskilt insolvensprocedure, og retten træffer afgørelse om alt vedrørende tilbagebetalinger og compensation, som afholdes af insolvensboet, og som kan være betydelige, hvis der er tale om et stort beløb.

6.2 Opsigelse på grund af kontraktbrud

I henhold til artikel 62 påvirker et konkursdekret ikke opsigelsen af bilaterale kontrakter som følge af en af parternes efterfølgende kontraktbrud. Hvis der er tale om kontrakter med løbende opfyldelse, kan beføjelsen til at opsiges kontrakterne også udøves, hvis kontraktbruddet fandt sted inden konkursdekretet.

Hvis opsigelsen er begrundet, kan retten af hensyn til insolvensbehandlingen bestemme, at kontrakten skal opfyldes, idet skyldneren skal gennemføre de forfaldne betalinger, eller fordringer skal modregnes insolvensboet.

Anmodninger om opsigelse af kontrakter skal indgives til insolvensretten som led i den særskilte insolvensprocedure. Hvis anmodningen imødekommes (og opsigelsen accepteres), ophører udestående forpligtelse med at være gyldige. Med hensyn til forfaldne forpligtelser omfatter insolvensbehandlingen fordringer fra kreditorer, som har opfyldt deres kontraktlige forpligtelser, hvis skyldnerens kontraktbrud skete inden konkursdekretet. Hvis det skete efter, modregnes fordringerne fra de parter, der har opfyldt deres forpligtelser, insolvensboet. Fordringerne omfatter eventuelle erstatningskrav (artikel 62, stk. 4). Lovens artikel 64 indeholder specifikke bestemmelser vedrørende virkningerne på ansættelseskontrakter, og den efterfølgende artikel omhandler virkningerne på den øverste ledelses kontrakter.

7 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen for individualfølgende kreditorer (bortset fra verserende retssager)?

7.1 Forbud mod nye anerkendelsessøgsmål

Civil- og arbejdsretter kan ikke behandle søgsmål, som skal behandles af insolvensretten (navnlig søgsmål vedrørende skyldnerens aktiver).

Hvis et af disse søgsmål ved en fejl er blevet anerkendt, afsluttes hele proceduren, og afgørelser, der eventuelt er blevet truffet, erklæres ugyldige.

Handelsretter må heller ikke anerkende søgsmål indgivet efter indledningen af insolvensbehandling og indtil deres afslutning, hvis disse søgsmål omfatter krav vedrørende virksomhedens forpligtelser over for direktører i insolvente kapitalsekskaber, som har misligholdt deres forpligtelser, hvis likvidation er begrundet.

7.2 Konkursdekretets indvirkning på tvangsfuldbyrds- og inddrivelsesprocedurer over for skyldnerens aktiver:

Når insolvensbehandlingen er blevet indledt, kan individuelle, retslige eller udenretslige tvangsfuldbyrdsprocedurer generelt ikke indledes, ligesom administrative procedurer eller skatteinddrivelsesprocedurer over for skyldnerens aktiver heller ikke kan fortsætte. Hvis dette forbud overtrædes, erklæres søgsmålet ugyldigt. Der er to undtagelser fra denne regel, hvor tvangsfuldbyrdelse kan fortsætte på trods af konkursdekretet og indtil godkendelsen af likvidationsplanen: a) administrative tvangsfuldbyrdsprocedurer, hvor der er truffet afgørelse om udlæg, og b) arbejdsrelaterede

tvangsfuldbyrdsprocedurer, som omfatter udlæg i aktiver, der tilhørte skyldneren inden afgørelsen, og hvor de aktiver, hvori der er gjort udlæg, ikke er nødvendige for videreførelsen af skyldnerens virksomhed eller erhvervsaktivitet.

For tvangsfuldbyrdsprocedurer, der er under gennemførelse, bestemmes det i artikel 55, stk. 2, at søgsmål, som er undervejs, skal udsættes pr. datoen for konkursdekretet, selv om de tilsvarende fordringer kan behandles under insolvensbehandlingen.

Der findes særlige regler for tvangsfuldbyrdelse af sikkerhed, som er omhandlet i det næste afsnit, da dette også omhandler virkningerne på visse fordringer.

8 Hvilke retsvirkninger har insolvensbehandlingen på retssager, der verserer på tidspunktet for insolvensbehandlings påbegyndelse?

8.1 Virkninger på anerkendelsessøgsmål, der verserer på tidspunktet for konkursdekretet

Anerkendelsessøgsmål, der involverer skyldneren, som verserer på tidspunktet for konkursdekretet, videreføres indtil den endelige dom, selv om juridiske personers erstatningssøgsmål mod deres direktører, likvidatorer eller revisorer slås sammen med insolvensbehandlingen og videreføres dermed.

Voldgiftsprocedurer: Voldgiftsaftaler, der involverer skyldneren, bliver ugyldige under insolvensbehandlingen (artikel 52). Indledning af voldgiftsprocedurer er derfor forbudt efter konkursdekretet. Procedurer, der er undervejs, videreføres indtil den endelige voldgiftsafgørelse.

8.2 Skyldnerens ret til at anlægge sag (artikel 54):

Skyldnerens ret til at anlægge sag i overensstemmelse med de beføjelser, vedkommende bevarer, er fastlagt ved lov. Hvis skyldneren er under administration, har kuratoren ret til at anlægge sag af en ikkepersonlig karakter. Hvis skyldneren er under tilsyn, kan han anlægge sag med kuratorens godkendelse, hvis sagen påvirker skyldnerens aktiver. Hvis skyldneren er under tilsyn, og kuratoren finder det tilrådeligt at anlægge sag af hensyn til insolvensbehandlingen, og skyldneren ikke anlægger sag, kan retten lade kuratoren anlægge sag.

9 I hvilket omfang deltager kreditorerne i insolvensbehandlingen?

9.1 Kreditorers deltagelse i insolvensbehandlingen

Kreditorer kan indgive begæring om indledning af insolvensbehandling til retten, og skyldneren kan anfægte begæringen. I så fald afholdes der et retsmøde, og retten træffer en afgørelse ved dekret. Hvis retten indleder insolvensbehandlingen, anses den for "obligatorisk", dvs. at skyldneren fratages sine beføjelser til at administrere og forvalte sine aktiver og erstattes af kuratoren.

Når insolvensbehandlingen er indledt, indrømmes kreditorerne en periode på en måned fra offentliggørelsen af dekretet i lovtidende til at anmelde deres fordringer, og kuratoren skal oplyse hver af de kreditorer, der er identificeret i skyldnerens dokumentation, om deres ansvar for at anmelde deres fordringer. Perioden er den samme for kreditorer med hjemsted i udlandet. Denne anmeldelse skal være skriftlig og adresseret til kuratoren, og den skal indeholde de nødvendige oplysninger om fordringen, herunder beløb, de datoer, hvor fordringen opstod og forfaldt, karakteristika og forventet klassificering. Hvis en særlig fortrinsret gøres gældende, skal de aktiver eller rettigheder, der er forfaldne, og deres registreringsoplysninger også anføres. Understøttende bilag vedlægges. Sådanne anmeldelser indgives elektronisk.

Kuratoren bestemmer, om hver fordring skal medtages eller udelades fra listen over kreditorer, som vedlægges kuratorens rapport, og han bestemmer fordringens størrelse og klassificering. Kreditorer, som ikke kan acceptere fordringens klassificering eller størrelse, eller som ikke blev medtaget, kan påklage rapporten inden for en periode på ti dage ved at anmode om en særskilt insolvensprocedure, hvor retten afsiger en dom. Inden rapporten indgives (i løbet af de ti dage inden dens indgivelse), sender kuratoren en elektronisk meddelelse til de kreditorer, hvis adresse kuratoren har fået oplyst, med oplysning om udkastet til listen over kreditorer og opgørelsen. Utilfredse kreditorer kan skriftligt anmode kuratoren om at korrigere eventuelle fejl eller give yderligere nødvendige oplysninger.

Kreditorer deltager også i akkord- og likvidationsfaserne. I akkordfasen kan de indgive et forslag til en akkord og tilkendegive, at de vil overholde det tidligere forslag til akkord, som skyldneren har indgivet. De indkaldes under alle omstændigheder til et kreditormøde, hvor akkorden drøftes og eventuelt godkendes ved afstemning. Dette kræver deltagelse af de flertal, som er omhandlet i insolvenslovens artikel 124. Denne procedure kan også gennemføres skriftligt, hvis antallet af kreditorer overstiger 300.

Kreditorer kan anfægte godkendelsen af ordningen (kreditorer, der ikke deltager i mødet, eller som uberettiget er frataget retten til at stemme), og kreditorer kan efter godkendelse anmode om fritagelse fra akkorden.

I likvidationsfasen kan kreditorer indgive bemærkninger til den likvidationsplan, som kuratoren har fremlagt, og til den endelige rapport, inden insolvensbehandlingen erklæres for afsluttet.

I klassificeringsfasen kan kreditorer have status som part og kan indgive bemærkninger til kuratorens rapport og til den offentlige anklagers udtalelse, men de kan ikke fremsætte uafhængige klassificeringskrav.

Endelig kan kreditorer i forbindelse med afslutningen af insolvensbehandlingen i visse tilfælde også gøre indsigelse mod afslutningen.

10 På hvilken måde kan bobestyreren benytte eller afhænde boets aktiver?

10.1 Afhændelse af insolvensboets aktiver i den indledende fase

Eftersom skyldnerens virksomhed ikke indstilles ved insolvensbehandlingen, kan skyldneren, når insolvens er erklæret, fortsat afhænde sine aktiver i overensstemmelse med de fastsatte tilsynsbetingelser: Hvis skyldneren er under tilsyn, kræves kuratorens godkendelse eller samtykke, og hvis skyldneren er under administration, er kuratoren ansvarlig for afhændelsen af aktiverne.

Indtil akkorden er godkendt, eller indtil likvidationsfasen indledes, kan aktiverne i insolvensboet i princippet ikke afhændes eller pantsættes uden rettens godkendelse. Dette omfatter ikke: a) salg af aktiver, som kuratoren anser for nødvendige for at sikre virksomhedens rentabilitet, eller de likvider, der kræves under insolvensbehandlingen, b) salg af aktiver, som ikke er nødvendige for at videreføre skyldnerens virksomhed, når der er vished for, at prisen i det væsentlige svarer til den værdi, der er anført for aktivet i opgørelsen, og c) afhændelse af aktiver, som er nødvendige for at videreføre skyldnerens virksomhed.

Kuratoren kan i sidstnævnte tilfælde, når skyldneren ikke er frataget beføjelsen til at forvalte og afhænde sine aktiver, på forhånd udpege de handlinger eller operationer, som er nødvendige for virksomhedens drift, og som skyldneren selv kan udføre afhængigt af deres karakter og værdi. Skyldneren kan også udføre disse handlinger fra det tidspunkt, hvor konkursdekretet er udstedt, og indtil kuratoren påbegynder sine pligter.

10.2 Afhændelse af insolvensboets aktiver i likvidationsfasen:

Der er to hovedfaser i likvidationsprocessen:

a) Håndtering af likvidationsaktiviteter i overensstemmelse med den plan, som kuratoren har opstillet, og som skyldneren, kreditorerne og arbejdstageres repræsentanter kan indgive bemærkninger til, og som skal godkendes af retten. Loven har til formål så vidt muligt at beskytte virksomheden, og den fastlægger følgelig særlige regler for salg af produktionssystemer. Planen kan anfægtes ved retten, og likvidationen skal udføres i overensstemmelse med bestemmelserne i planen. Hvis planen ikke godkendes, følges standardbestemmelserne i loven.

b) Betaling af kreditorer med det forbehold, at betalingen kan påbegyndes, selv om likvidationsaktiviteterne ikke er afsluttet.

Det skal imidlertid bemærkes, at ikke alle likvidationsaktiviteter finder sted i denne fase af insolvensbehandlingen. Visse aktiver kan realiseres i den indledende fase af hensyn til andre formål end at betale kreditorerne, f.eks. i følgende tilfælde: Aktiver omfattet af insolvensbehandlingen bevares med det formål at opretholde skyldnerens økonomiske aktivitet. Kreditorer med privilegerede rettigheder i skibe eller fly kan udtage disse aktiver af insolvensboet som et led i de foranstaltninger, de kan træffe i henhold til specifik lovgivning, og endelig kan visse tvangsfuldbyrdsprocedurer indledt af individuelle kreditorer

med fortrinsret inden insolvensbehandlingen fortsættes på samme måde som administrative tvangsfuldbyrdsprocedurer, hvis afgørelsen om udlæg blev truffet inden udstedelsen af konkursdekretet.

Salget af aktiver under likvidation sker i princippet under betydelig frihed i overensstemmelse med bestemmelserne i den likvidationsplan, retten har godkendt. Kuratoren kan også overlade salget af visse aktiver til en specialiseret enhed, idet udgifterne hertil normalt modregnes kuratorens vederlag. Den reform, der blev vedtaget ved lov 9/2015 af 25. maj 2015, omfatter imidlertid obligatoriske regler, navnlig vedrørende aktiver og rettigheder, der er genstand for privilegerede fordringer. I forhold, som ikke er omfattet af planen, finder reglerne om afhændelse af aktiver i individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger i civile procedurer anvendelse. Aktiverne sælges sædvanligvis gennem et direkte salgssystem med visse krav om offentliggørelse afhængigt af det pågældende aktiv. Overdragelse til eller betaling af ikke-offentlige kreditorer tillades også.

Loven omfatter også særlige regler for salg af produktionssystemer i de forskellige faser af insolvensbehandlingen (styret af målet om at beskytte virksomheden), således at alle aktiverne overdrages under en enkelt salgsaftale, og med særlige regler for overdragelsen af den pågældende virksomheds forpligtelser.

Salget af produktionssystemer indebærer generelt overdragelse af alle kontrakter, som driftsmæssigt hænger sammen med virksomheden, men ikke overtagelse af gæld, der opstod inden insolvensbehandlingen, medmindre køberne har forbindelse til skyldneren, eller arbejdsretlige regler eller reglerne om virksomhedsoverdragelse finder anvendelse. I sådanne tilfælde kan retten godkende, at køberen ikke påtager sig ansvaret for betalingen af løn eller erstatning, som var udestående inden afhændelsen, og at den dækkes af løngarantifonden (*Fondo de Garantía Salarial*). Med henblik på at sikre virksomhedens overlevelse kan den nye køber og de ansatte indgå aftaler om ændring af de kollektive arbejdsbetingelser.

11 Hvilke fordringer kan anmeldes i skyldnerens bo, og hvordan behandles fordringer, som opstår, efter at insolvensbehandlingen blev påbegyndt?

Når insolvensbehandlingen er indledt, medtages alle kreditorers fordringer, både usikrede og privilegerede og uanset deres nationalitet og hjemsted, i skyldnerens forpligtelser. På grundlag af principperne om *par condicio creditorum* og overholdelse af "loven om udbytte" (*ley del dividendo*) har dette til formål at sikre lige behandling af alle fordringer i forbindelse med skyldnerens insolvens og i forbindelse med afvikling af alle skyldnerens forpligtelser (artikel 49 og 76).

Der sondres indledningsvis mellem insolvenskreditorer og kreditorer, som ikke er berørt af insolvensbehandlingen: kreditorer i insolvensboet.

Fordringer mod insolvensboet er omhandlet i insolvenslovens artikel 84, stk. 2, som indeholder en begrænset liste, dvs. at fordringer, der ikke er medtaget, anses for insolvensfordringer. I princippet og i langt de fleste tilfælde er der her tale om fordringer, der er opstået efter konkursdekretet som følge af insolvensbehandlingen eller videreførelsen af skyldnerens virksomhed, eller fordringer, der er opstået som følge af ansvar uden for kontrakt. Andre tilfælde er dog også omfattet, f.eks. lønrestancer for de seneste 30 arbejdsdage inden konkursdekretet til et beløb, der ikke overstiger det dobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper, og underholdsbidrag til skyldneren eller de personer, denne har forsørgerpligt for.

I andre tilfælde følger disse fordringer af afgørelser, der er truffet under insolvensbehandlingen, f.eks. ved fastsættelse af følgerne af omstødsessøgsmål eller som resultat af opsigelsen af kontrakter.

Halvdelen af summen af de fordringer, der udspringer af nye likvide indtægter, der sikres inden for rammerne af en refinansieringsaftale, kan efter betingelserne i artikel 71bis eller den fjerde tillægsbestemmelse også anses for fordringer mod insolvensboet.

Ved likvidation anses fordringer, der er indrømmet skyldneren inden for rammerne af en akkord og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 100, stk. 5, også for fordringer mod insolvensboet.

Fordringer mod insolvensboet kan fratrækkes på forhånd, dvs. de har fortrinsret over alle andre fordringer og berøres ikke af suspensionen af renter.

Lønrestancer for de seneste 30 arbejdsdage skal betales straks. Resten af fordringerne mod insolvensboet betales, efterhånden som de forfalder. Kuratoren kan dog ændre denne regel, hvis det er nødvendigt af hensyn til insolvensbehandlingen, og hvis der er tilstrækkelige aktiver til betaling af alle fordringer mod insolvensboet.

Loven omfatter imidlertid særlige regler (artikel 176bis) for tilfælde, hvor skyldnerens aktiver ikke formodes at være tilstrækkelige til at dække alle fordringer mod insolvensboet. I sådanne tilfælde skal insolvensbehandlingen afsluttes. Hvis kuratoren forventer dette, skal han underrette retten og påbegynde betalingen af fordringer mod insolvensboet i en specifik rækkefølge fastsat i artikel 176bis, stk. 2.

12 Hvilke regler gælder for anmeldelse, prøvelse og anerkendelse af fordringer?

Når insolvensbehandlingen er indledt, indrømmes kreditorerne en periode på en måned fra offentliggørelsen af dekretet i lovtidende til at anmelde deres fordringer, og kuratoren skal oplyse hver af de kreditorer, der er identificeret i skyldnerens dokumentation, om deres ansvar for at anmelde deres fordringer. Der findes ingen særlig formular til dette. Perioden er den samme for kreditorer med hjemsted i udlandet, men bestemmelserne i artikel 53 og 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling finder anvendelse.

Anmeldelsen af fordringen skal være skriftlig og adresseret til kuratoren, og den skal indeholde de nødvendige oplysninger om fordringen, herunder beløb, de datoer, hvor fordringen opstod og forfaldt, karakteristika og forventet klassificering. Hvis en særlig fortrinsret gøres gældende, skal de aktiver eller rettigheder, der er forfaldne, og deres registreringsoplysninger også anføres. Understøttende bilag vedlægges. Sådanne anmeldelser indgives elektronisk. Kuratoren bestemmer, om hver fordring skal medtages eller udelades fra listen over kreditorer, som vedlægges kuratorens rapport, og han bestemmer fordringens størrelse og klassificering. Kreditorer, som ikke kan acceptere fordringens klassificering eller størrelse, eller som ikke blev medtaget, kan påklage rapporten inden for en periode på ti dage ved at anmode om en særskilt insolvensprocedure, hvor retten afsiger en dom. Inden rapporten indgives (i løbet af de ti dage inden dens indgivelse), sender kuratoren en elektronisk meddelelse til de kreditorer, hvis adresse kuratoren har fået oplyst, med oplysning om udkastet til listen over kreditorer og opgørelsen. Utilfredse kreditorer kan skriftligt anmode kuratoren om at korrigere eventuelle fejl eller give yderligere nødvendige oplysninger.

Hvis kreditorer ikke anmelder deres fordringer rettidigt, kan de stadig medtages på listen af kuratoren eller retten, når der træffes afgørelse om indsigelser mod listen over kreditorer, men de efterstilles. Fordringerne i artikel 86, stk. 3, fordringer, der udspringer af skyldnerens dokumentation, fordringer, der er registreret i et tvangsfuldbyrdsdokument, fordringer, der er dækket af sikkerhed registreret i et offentligt register, fordringer, der på anden måde er registreret i insolvensbehandlingen eller en anden retsprocedure, og fordringer, der skal verificeres af offentlige myndigheder, efterstilles dog ikke af disse grunde, og rangordnes tilsvarende.

Fordringer, der ikke opfylder disse kriterier for medtagelse på listen, og som anmeldes efter fristen, fortaber enhver mulighed for betaling under insolvensbehandlingen.

13 Hvilke regler gælder for udlodning? I hvilken rækkefølge fyldestgøres kreditorernes krav?

I loven opdeles insolvensfordringer i tre kategorier (artikel 89): privilegeret, usikret og efterstillet. Privilegerede fordringer opdeles igen i særlige og generelle fordringer og derefter i forskellige grupper som omhandlet i den nye artikel 94, stk. 2. Insolvenslovens klassificering af fordringer er baseret på en automatisk tilgang. Resten af fordringerne placeres i kategorien for usikrede fordringer: Alle fordringer, som ikke er privilegerede eller efterstillede, er usikrede.

A) Fordringer med særlig fortrinsret (artikel 90) omfatter:

1. fordringer, der er sikret ved pant i fast ejendom, løsørkredit eller registreret pant i de pantsatte aktiver eller rettigheder
2. fordringer sikret ved pantsættelse af provenu af behæftet ejendom

3. tilgodehavender i anlægsaktiver, herunder ansattes ret til produkter, de har fremstillet, mens de er skyldnerens ejendom eller i skyldnerens besiddelse
 4. fordringer i finansielle lejeaftaler, i løsøre eller fast ejendom købt på afbetaling til fordel for udlejere eller sælgere og eventuelt pengeinstitutterne, i aktiver, der er udlejet eller solgt med forbehold af ejendomsret, med forbud mod afhændelse eller på særlige betingelser i tilfælde af manglende betaling
 5. fordringer dækket af sikkerhed, som fremgår af regnskaber, i den behæftede sikkerhed
 6. fordringer, der er sikret ved pant registreret i offentlige dokumenter, i pantsatte aktiver eller rettigheder, der er i kreditors eller tredjemands besiddelse. Med hensyn til sikrede fordringer er det tilstrækkeligt, at de er registreret i et attesteret og dateret dokument, til at de har fortrin frem for pantsatte aktiver. Pant til sikkerhed for fremtidige fordringer giver kun særlig fortrinsret til fordringer, der opstod inden konkursdekretet, og fordringer, der opstår efter, hvis de i henhold til artikel 68 genindsættes, eller hvis pantet er registreret i et offentligt register inden konkursdekretet.
- Særlig fortrinsret gælder kun for den del af fordringen, der ikke overstiger værdien af den respektive garanti, der er anført på listen over kreditorer. Den del af fordringen, der overstiger det beløb, der er omfattet af fortrinsret, klassificeres i overensstemmelse med dens karakter.

B) Fordringer med generel fortrinsret (artikel 91) omfatter:

1. Lønkrav, som ikke har fortrinsret, til et beløb, der fås ved at gange det tredobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper med antallet af dage med lønrestance, compensation, der udspringer af opsigelse af kontrakter, til et beløb svarende til det fastsatte minimum beregnet på grundlag af højst det tredobbelte af den garanterede mindsteløn på tværs af faggrupper, og compensation vedrørende arbejdsulykker og arbejdsrelaterede sygdomme opstået inden konkursdekretet.
2. Beløbene svarende til skyldnerens skatte- og socialbidragsrestancer i henhold til de retlige forpligtelser.
3. Fysiske personers fordringer, der udspringer af freelance-arbejde, og forfatteres fordringer efter overdragelsen af udnyttelsesrettighederne til ophavsretligt beskyttede værker, som er påløbet i de seks måneder inden konkursdekretet.
4. Skattefordringer og andre offentligretlige fordringer samt fordringer vedrørende socialsikring, som ikke er tildelt særlig fortrinsret. Denne fortrinsret kan anvendes på op til 50 % af henholdsvis skattemyndighedernes samlede fordringer og socialsikringssystemets samlede fordringer.
5. Fordringer vedrørende ikkekontraktligt civilt ansvar.
6. Fordringer, der følger af nye likvide indtægter, der sikres inden for rammerne af en refinansieringsaftale, som opfylder betingelserne i artikel 71, stk. 6, og af beløb, der ikke er anerkendt som en fordring mod insolvensboet.
7. Op til 50 % af de fordringer, der indehaves af den kreditor, der har indgivet begæring om insolvensbehandlingen, og som ikke anses for efterstillede.

C) Efterstillede fordringer er omhandlet i artikel 92:

1. Fordringer, der er anmeldt for sent, medtages på listen over kreditorer af kuratoren, og fordringer, som ikke er anmeldt, eller som er anmeldt for sent, medtages på listen ved efterfølgende meddelelse eller af retten, når denne træffer afgørelse om indsigelser mod listen. Fordringerne i artikel 86, stk. 3, fordringer, der udspringer af skyldnerens dokumentation, fordringer, der er registreret i et tvangsfuldbyrdsdokument, fordringer, der er dækket af sikkerhed registreret i et offentligt register, fordringer, der på anden måde er registreret i insolvensbehandlingen eller en anden retsprocedure, og fordringer, der skal verificeres af offentlige myndigheder, efterstilles ikke af disse grunde, og rangordnes tilsvarende.
2. Fordringer, som på grundlag af kontraktlig aftale er efterstillet alle andre fordringer mod skyldneren.
3. Fordringer vedrørende gebyrer og renter, herunder for forsinket betaling, bortset fra gebyrer svarende til sikrede fordringer og med forbehold af grænsen for den pågældende garanti.
4. Fordringer vedrørende bøder og andre økonomiske sanktioner.
5. Fordringer, der indehaves af andre personer med særligt forhold til skyldneren som omhandlet i følgende artikel, dog ikke som omhandlet i artikel 91, stk. 1, når skyldneren er en fysisk person, og andre fordringer end fordringer, der udspringer af lån eller lignende finansieringsaftaler, som indehaves af de aktionærer, der er omhandlet i artikel 93, stk. 2, nr. 1 og 3, som opfylder betingelserne for aktionærers deltagelse. Fordringer vedrørende underholdsbidrag, der opstod og forfaldt inden konkursdekretet, er undtaget denne regel og anses for usikrede fordringer.
6. Fordringer, der udspringer af omstødsessøgsmål til fordel for en person, der i henhold til den anfægtede afgørelse har handlet i ond tro.
7. Fordringer, der udspringer af kontrakter med gensidige forpligtelser omhandlet i artikel 61, 62, 68 og 69, hvis retten efter en rapport fra kuratoren fastslår, at kreditorer gentagne gange har hindret opfyldelsen af en kontrakt til skade for insolvensbehandlingsinteresser.

13.1 Betaling af fordringer

Betalingen af fordringer med særlig fortrinsret modregnes de aktiver og rettigheder, der er omfattet af insolvensbehandlingen, uanset om der er tale om individuel eller kollektiv tvangsfuldbyrdelse. Der er fastsat særlige regler med hensyn til disse fordringer, som giver kuratoren mulighed for at betale den af insolvensboet uden at realisere specifikke aktiver, således at hæftelserne frigøres. Aktiverne kan også sælges som pantsat, hvor køberen overtager skyldnerens forpligtelser. Specifikke regler vedrørende salg af sådanne aktiver er fastsat i lovens artikel 155.

Fordringer med generel fortrinsret betales efter deres placering i konkursordenen og forholdsmæssigt inden for hver gruppe. Derefter betales usikrede fordringer, selv om betalingsrækkefølgen kan ændres af retten efter kuratorens anmodning og på visse betingelser (artikel 157). Usikrede fordringer betales forholdsmæssigt og afhængigt af likviditeten af aktiverne i insolvensboet.

Efterstillede fordringer betales sidst og i den rækkefølge, der er fastsat i artikel 92.

14 Under hvilke omstændigheder kan insolvensbehandlingen afsluttes, og hvilke retsvirkninger har en sådan afslutning (navnlig i forbindelse med en tvangsakkord?)

14.1 Rekonstruktion

"Rekonstruktion" kan henvise til to forskellige situationer: akkord med kreditorerne som en afslutning på insolvensbehandlingen og skyldnerens mulighed for at undgå insolvensbehandlingen gennem gældssanering eller en rekonstruktionsaftale med kreditorerne. Begge situationer er omhandlet i insolvensloven.

A) Akkord med kreditorerne

Efter insolvensbehandlings indledende fase er der to mulige løsninger, når de aktiver og passiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, endelig er blevet gjort op: akkord med kreditorerne eller likvidation. Opnåelse af en akkord med kreditorerne har højeste prioritet, eftersom denne fase i henhold til loven altid skal indledes, medmindre skyldneren har anmodet om likvidation.

Både skyldneren og de kreditorer, der tegner sig for mere end en femtedel af skyldnerens forpligtelser, kan indgive et forslag om akkord, når den indledende fase er afsluttet. Skyldneren kan også indgive et forslag om tidlig akkord. Dette gælder dog ikke visse skyldnere (skyldnere, der er dømt for visse lovovertrædelser, og skyldnere, som ikke indgiver deres årsregnskaber som krævet).

Forslaget om tidlig akkord har til formål at sikre, at skyldneren og dennes kreditorer hurtigt indgår en aftale og uden at gennemgå alle faser af insolvensbehandlingen. Hvis forslaget skal gennemføres, skal det først accepteres af en bestemt procentdel af kreditorerne. Når forslaget er indgivet, evalueres det af kuratoren, og resten af kreditorerne kan tilslutte sig det. Hvis de opnår de krævede flertal, træffer retten afgørelse om godkendelse af den indgivne akkord.

Akkordfasen indledes sædvanligvis med en retsafgørelse om afslutning af den indledende fase. I denne afgørelse fastsætter retten en dato for kreditor mødet. Hvis antallet af kreditorer overstiger 300, kan denne procedure gennemføres skriftligt. På dette tidspunkt indledes fristen for skyldneren og

kreditorerne til at indgive deres forslag om akkord, som skal indeholde visse grundoplysninger. Hvis de opfylder alle betingelserne, anerkender retten forslagene, og de sendes til kuratoren til evaluering.

Kreditor mødet ledes af retten. Kreditorer, som repræsenterer mere end halvdelen af de usikrede fordringer, skal deltage i mødet, for at det er lovligt indkaldt. Skyldneren og kuratoren har pligt til at deltage. På mødet drøftes forslagene om akkord, og de sættes til afstemning. Godkendelse kræver de flertal, der er omhandlet i lovens artikel 124, afhængigt af deres indhold. Derefter afsiger retten en dom om godkendelse af det forslag, der blev vedtaget på mødet, og der er en forudgående procedure for kuratoren og de kreditorer, der uberettiget var blevet frataget deres rettigheder til at anfægte forslaget.

Akkorden træder i kraft pr. datoen for dommen om dens godkendelse, og fra det tidspunkt ophører virkningerne af insolvensbehandlingen og erstattes af bestemmelserne i akkorden. Kuratorens hverv ophører også. Akkorden er bindende for skyldneren og de usikrede og efterstillede kreditorer samt de privilegerede kreditorer, der stemte for. Akkorden er i nogle tilfælde også bindende for de privilegerede kreditorer afhængigt af de flertal, der blev opnået ved dens godkendelse. Når akkorden er blevet gennemført, erklærer retten dette og bestemmer, at insolvensbehandlingen skal afsluttes.

Hvis akkorden ikke efterleves, kan en kreditor anmode retten om en erklæring vedrørende manglende overholdelse.

B) Gældssanering gennem refinansieringsaftaler for at undgå insolvensbehandling

Erfaringerne siden offentliggørelsen af insolvensloven har vist, at insolvensbehandling ikke er egnet til at sikre virksomheders fortsatte drift på grundlag af de aftalte løsninger. Kommissionen opfordrer derfor i sin henstilling af 12. marts 2014 om en ny tilgang til virksomheders konkurs og insolvens medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at undgå insolvensbehandling gennem aftaler om refinansiering af gæld mellem skyldneren og kreditorerne. I de seneste reformer af insolvensloven har den spanske lovgiver indført fire typer foranstaltninger i denne henseende: a) etablering af et system til forhåndsmeddelelse, som skyldneren kan bruge til at meddele retten ved handelsretten, at vedkommende har indledt forhandlinger om en refinansieringsaftale med sine kreditorer, hvilket suspenderer forpligtelsen til at indgive begæring om insolvensbehandling, og hvilket i visse tilfælde gør det muligt at udsætte individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger i en bestemt periode, b) etablering af beskyttelsesordninger for at sikre refinansieringsaftaler mod omstødelsessøgsmål, c) etablering af en officiel godkendelsesprocedure for refinansieringsaftaler med henblik på at øge deres virkning og d) incitamenter til ombytning af gæld til egenkapital. Dette afsnit omhandler bestemmelserne om retsgodkendelse af refinansieringsaftaler, som findes i den fjerde supplerende bestemmelse i insolvensloven.

Refinansieringsaftaler, som er undertegnet af kreditorer, der repræsenterer mindst 51 % af de finansielle forpligtelser, kan godkendes af retten. Loven omfatter særlige regler vedrørende beregning af procentdelene af finansielle forpligtelser og vedrørende syndikerede lån.

Under denne procedure indgiver skyldneren eller kreditorerne en begæring ledsaget af en revisorerklæring, som bekræfter deltagelsen af de flertal, der kræves i hvert enkelt tilfælde, afhængigt af den ønskede beskyttelse, dog mindst 51 % af de finansielle forpligtelser. Retten behandler begæringen, og hvis den anerkendes, træffer han eller hun afgørelse om udsættelse af individuelle tvangsfuldbyrdsforanstaltninger under godkendelsesproceduren.

Efter offentliggørelsen af afgørelsen om godkendelse har dissentierende finansielle kreditorer en frist på 15 dage til at påklage den. Klage kan kun indgives på grund af manglende overholdelse af formelle krav eller den uforholdsmæssige karakter af det krævede offer. Klager behandles i en særskilt insolvensprocedure, som omfatter skyldneren og resten af de kreditorer, der er part i aftalen, og der afsiges en dom, der ikke kan ankes. Det bestemmes også udtrykkeligt, at retten med hensyn til virkningerne af den retsgodkendte aftale, som træder i kraft dagen efter offentliggørelsen af dommen i lovtidende, træffe afgørelse om annullering af ethvert udlæg, der er gjort via individuelle tvangsfuldbyrdsprocedurer vedrørende gæld, som er omfattet af refinansieringsaftalen.

Retsgodkendelsen udvider ikke kun virkningerne af den aftalte forlængelse og er dermed et skridt væk fra princippet om kontraktens relativitet. Den generelle virkning er beskyttelse mod omstødelsessøgsmål, men udvidelsen af virkninger til dissentierende kreditorer afhænger af godkendelsesprocenten. Følgende finder således anvendelse: a) beskyttelsen af kreditorer med sikkerhed fjernes, b) aftalens virkninger justeres på grundlag af de flertal, der blev opnået ved dens godkendelse, og i forhold til, om fordringen i realiteten er dækket af sikkerheden.

Kreditorer med finansielle fordringer, som ikke har undertegnet aftalen, men er berørt af retsgodkendelsen, bevarer deres rettigheder over de kreditorer, der hæfter solidarisk med skyldneren, og over kautionister eller garantier, som ikke kan tilbagekalde deres accept af refinansieringsaftalen eller virkningerne af retsgodkendelsen. Med hensyn til finansielle kreditorer, som har undertegnet aftalen, afgør betingelserne i deres respektive aftaler, om aftalen bevarer sin virkning for kautionister eller garantier.

Enhver kreditor kan, uanset om vedkommende har undertegnet aftalen eller ej, anmode om en erklæring vedrørende manglende overholdelse ved den ret, der har godkendt den gennem en særskilt insolvensprocedure. Dommen kan ikke ankes. Hvis der træffes afgørelse om manglende overholdelse, kan kreditorerne kræve insolvensbehandling eller indlede individuelle tvangsfuldbyrdsprocedurer.

Hvis rettigheder til sikkerhed fuldbyrdes i forbindelse med fordringer, som er påvirket af aftalen, og medmindre andet er aftalt, kan kreditoren gøre udlæg i de beløb, der er opnået, på visse betingelser.

14.2 Fritagelse for ubetalte fordringer for skyldnere, der er fysiske personer

Ved lov 25/2015 af 28. juli 2015 blev der indført en såkaldt "anden chance"-ordning i insolvensloven i den nye artikel 178bis.

Bestemmelsen fritager fysiske personer fra den generelle regel i artikel 178, stk. 2, hvorefter skyldnere, der er fysiske personer, er ansvarlige for betalingen af de resterende fordringer, når insolvensbehandlingen afsluttes på grund af likvidation eller på grund af utilstrækkeligheden af de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen.

For at få indrømmet denne fritagelse skal skyldneren have handlet i god tro, dvs. at følgende skal være opfyldt:

1. insolvensen må ikke være erklæret strafskyldig
2. skyldneren må ikke ved endelig dom være dømt for formueforbrydelse, svig eller økonomisk kriminalitet, forfalskning eller forbrydelser mod skatte- eller socialmyndighederne eller mod arbejdstagerrettigheder i en periode på ti år inden afgørelsen om insolvens
3. skyldneren opfylder kravene i artikel 231 og har indgået eller har i det mindste forsøgt at indgå en udenretslig betalingsaftale
4. skyldneren har afviklet fordringerne mod insolvensboet og de privilegerede insolvensfordringer fuldt ud og, hvis vedkommende ikke på forhånd har forsøgt at indgå en udenretslig betalingsaftale, mindst 25 % af summen af de usikrede insolvensfordringer
5. som alternativ til det foregående punkt:
 - i) skyldneren fremlægger en betalingsplan
 - ii) skyldneren har ikke undladt at opfylde sin forpligtelse til at samarbejde med retten og kuratoren
 - iii) skyldneren er ikke blevet indrømmet denne fritagelse inden for de seneste ti år
 - iv) skyldneren har ikke afvist et tilbud om beskæftigelse, der er i overensstemmelse med vedkommendes kompetencer, i en periode på fire år forud for konkursdekretet
 - v) skyldneren accepterer udtrykkeligt i begæringen om fritagelsen for ubetalte fordringer, at vedkommendes adgang til fritagelsen registreres i det særlige afsnit af det offentlige insolvensregister i en periode på fem år.

Indrømmelsen af denne fritagelse forudsætter en procedure, der er indledt på skyldnerens anmodning, og som omfatter deltagelse af kuratoren og de kreditorer, der er part i sagen. Skyldneren skal indgive en plan for betalingen af de fordringer, der er udelukket fra fritagelsen, som skal betales inden for en periode på højst fem år.

Når den periode, der er fastsat for overholdelsen af betalingsplanen, er udløbet, uden at fritagelsen er ophævet, træffer retten efter anmodning fra skyldneren en kendelse, som endeligt indrømmer skyldneren fritagelse for fordringer, der ikke er betalt under insolvensbehandlingen. Retten kan afhængigt af sagens omstændigheder og efter høring af kreditorerne træffe afgørelse om endelig fritagelse for ubetalte fordringer for en skyldner, som ikke fuldt ud har overholdt betalingsplanen, men som har betalt mindst halvdelen af sine indtægter (der ikke er beskyttet mod udlæg) i en periode på fem år siden den foreløbige indrømmelse af fritagelsen eller en fjerdedel af sine indtægter, hvis skyldneren opfylder betingelserne i lovgivningen om beskyttelse af pantedeblitorer med utilstrækkelige ressourcer med hensyn til husstandsindkomst og særligt sårbare familieforhold.

Alle usikrede og efterstillede fordringer, der er udestående pr. datoen for afslutning af insolvensbehandlingen, er omfattet af fritagelsen, dog ikke offentligretlige fordringer samt fordringer vedrørende underholdsbidrag. Med hensyn til fordringer med særlig fortrinsret er den del af sådanne fordringer, der ikke kunne afvikles ved tvangsfuldbyrdelse af sikkerhed, omfattet.

Fritagelsen kan ophæves efter anmodning fra en insolvenskreditor, hvis eksistensen af ikkeoplyste indtægter, aktiver eller rettigheder, der tilhører skyldneren, bekræftes.

Der kan også anmodes om ophævelse i tilfælde af følgende inden for den periode, der er fastsat for overholdelse af betalingsplanen: a) skyldneren befinder sig i en af de omstændigheder, som i henhold til artikel 178bis, stk. 3, er til hinder for indrømmelse af fritagelse for ubetalte fordringer, b) forpligtelsen til at betale ikkefritagne fordringer i relevante tilfælde overholdes ikke i overensstemmelse med betalingsplanen, eller c) skyldnerens finansielle situation forbedres markant som følge af arv, gave eller donation, lotteri eller spil, således at vedkommende kan betale alle udestående fordringer, uden at det berører vedkommendes forpligtelse til at betale underholdsbidrag.

Hvis retten træffer afgørelse om ophævelse af fritagelsen, genindsættes kreditorerne fuldt ud i deres ret til at træffe foranstaltninger over for skyldneren med henblik på at tvangsfuldbyrde fordringer, der ikke er betalt ved afslutningen af insolvensbehandlingen.

14.3 Afslutning af insolvensbehandlingen

Årsagerne til afslutning af insolvensbehandlingen er fastlagt i insolvenslovens artikel 176. Grundlæggende afsluttes insolvensbehandlingen af følgende årsager:

- a) konkursdekretet tilbagekaldes af provinsretten (*Audiencia Provincial*)
- b) det erklæres, at akkorden er overholdt
- c) det bekræftes, at de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, er utilstrækkelige til at betale fordringerne mod insolvensboet
- d) betaling af alle anerkendte fordringer eller fuld tilfredsstillelse af kreditorerne på anden måde bekræftes
- e) alle kreditorerne opgiver eller trækker sig ud af insolvensbehandlingen efter den indledende fase.

Afslutningen af insolvensbehandlingen skal godkendes af retten, og de berørte parter kan påklage den efter en fastlagt procedure. Loven omfatter særlige bestemmelser om afslutning af insolvensbehandlingen, fordi skyldnerens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække fordringerne mod insolvensboet. Dette kan bekræftes med skyldnerens egen begæring om insolvensbehandling, i hvilket tilfælde retten erklærer insolvensbehandlingen og afslutningen heraf i samme afgørelse og på samme tid.

Når afslutningen af insolvensbehandlingen erklæres, ophører alle begrænsninger af skyldnerens beføjelser. Hvis skyldneren er en fysisk person, omfatter loven særlige regler, hvorefter skyldneren kan fritages for betalingen af fordringer, der ikke blev afviklet under insolvensbehandlingen. Kravene vedrørende denne fritagelse er fastsat i artikel 178bis. Skyldneren skal have handlet i god tro og skal opfylde visse forpligtelser. Skyldneren skal selv anmode om denne fritagelse, og både kuratoren og kreditorerne kan gøre indsigelser. Fritagelsen kan i visse tilfælde ophæves, f.eks. hvis skyldnerens finansielle situation forbedres, eller hvis skyldneren ikke overholder den betalingsplan, vedkommende har forpligtet sig til for at afholde de forpligtelser, der ikke er omfattet af fritagelsen.

15 Hvilke rettigheder har kreditorerne efter insolvensbehandlingsafslutning?

Hvis insolvensbehandlingen for en fysisk person afsluttes på grund af likvidation, mister vedkommende sin status som juridisk person.

Hvis afslutningen gennemføres som et led i akkorden, er kreditorernes fordringer blevet dækket i overensstemmelse med dens bestemmelser. Privilegerede kreditorer, som ikke deltager i akkorden, kan under visse omstændigheder fortsætte eller indlede individuelle tvangsfuldbyrdesprocedurer.

Under gennemførelsen af akkorden med kreditorerne kan skyldneren også miste sin status som juridisk person gennem rekonstruktion, som bevirker, at et nyt selskab eller en køber overtager forpligtelserne.

Hvis der er tale om skyldnere, som er fysiske personer, bevirker en afslutning af insolvensbehandlingen som følge af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, at kreditorerne kan indlede individuelle tvangsfuldbyrdesforanstaltninger mod skyldneren, medmindre denne er fritaget for ubetalte fordringer som omhandlet i artikel 178bis.

15.1 Genåbning af insolvensbehandlingen

Hvis der udstedes et konkursdekret vedrørende en skyldner, som er en fysisk person, inden for en periode på fem år efter afslutningen af en tidligere insolvensbehandling som følge af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, anses dette for genåbning af den tidligere insolvensbehandling.

Hvis der er tale om skyldnere, som er juridiske personer, træffer den ret, der behandlede den første sag, afgørelse om genåbning af insolvensbehandlingen, som blev afsluttet på grund af likvidation eller utilstrækkelige aktiver, og genåbningen behandles i den samme sag og begrænses til den efterfølgende fase af likvidation af aktiver og rettigheder.

I året efter datoen for afgørelsen om afslutning af insolvensbehandlingen som følge af utilstrækkelige aktiver kan kreditorerne indgive begæring om genåbning af insolvensbehandlingen med henblik på at indlede inddrivelsesforanstaltninger med angivelse af de specifikke foranstaltninger, der skal indledes, eller med skriftlig dokumentation for de relevante omstændigheder, der kan lægges til grund for at anse insolvensen for strafskyldig, medmindre der er afsagt dom herom i den afsluttede insolvensbehandling.

16 Hvem bærer omkostningerne og afholder udgifterne i forbindelse med insolvensbehandlingen?

I henhold til insolvenslovens artikel 84, stk. 2, nr. 2, er alle retsudgifter i forbindelse med begæring om insolvensbehandling og gennemførelse heraf fordringer mod insolvensboet. Dette omfatter navnlig alle fordringer, der udspringer af sagsomkostninger og -udgifter, som er nødvendige for at indgive begæring om og træffe afgørelse om insolvensbehandlingen, anvendelse af sikrende retsmidler, offentliggørelse af afgørelser omhandlet i loven, skyldnerens deltagelse og repræsentation samt kuratorens deltagelse i insolvensbehandlingen og i de særskilte procedurer, når deres deltagelse er obligatorisk i henhold til loven eller er i insolvensboets interesse, indtil akkorden træder i kraft, eller i andre tilfælde indtil afslutningen af insolvensbehandlingen, medmindre der er tale om fordringer, der udspringer af klager indgivet mod rettens afgørelser, når de helt eller delvist forkastes med en udtrykkelig afgørelse om betaling af omkostninger.

Fordringer mod insolvensboet i henhold til artikel 84, stk. 2, nr. 3, er også sagsomkostninger og -udgifter, som opstår i forbindelse med skyldnerens, kuratorens eller de legitime kreditorers deltagelse og repræsentation i procedurer, som i insolvensboets interesse videreføres eller indledes i

overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov, bortset fra bestemmelserne vedrørende skyldnerens tilbagetrækning, accept, afvikling eller særskilt forvar og i relevant tilfælde op til de kvantitative grænser, der er fastsat deri.

Hvis insolvensbehandlingen afsluttes på grund af utilstrækkelige aktiver i insolvensboet, dækkes fordringer vedrørende sagsomkostninger og -udgifter inden de øvrige fordringer mod insolvensboet, bortset fra arbejdstageres fordringer samt fordringer vedrørende underholdsbidrag (artikel 176a, stk. 2).

Kuratorens vederlag betales af insolvensboet og fastsættes af retten efter en godkendt skala. På nuværende tidspunkt finder vederlagsskalaen godkendt ved kongeligt dekret 1860/2004 af 6. september 2004 anvendelse. I artikel 34 fastlægges særligere regler vedrørende deres fastsættelse og ikrafttræden.

I henhold til loven kan udpegede assistenter bistå kuratoren, som betaler deres vederlag.

17 Hvilke regler gælder for omstødelse af dispositioner til skade for de kreditorer, der har anmeldt krav i boet?

Omstødsessøgsmål i forbindelse med insolvensbehandling er omhandlet i insolvenslovens artikel 71-73. Disse bestemmelser er ændret flere gange, navnlig vedrørende karakteren af de "*beskyttende ordninger*" i refinansieringsaftalerne.

Artikel 71 indeholder bestemmelserne om tilbagebetalingsøgsmål baseret på en generel bestemmelse om, at alle handlinger, der udføres af skyldneren, og som er "skadelige for de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen", er "omstødelige", uanset om der var tale om "bevidst vildledning". Med henblik på at sikre virkningerne af omstødelse fastsættes en specifik periode: perioden på to år inden datoen for konkursdekretet.

A) Omstødsesperiode

I henhold til loven fastsættes en specifik omstødsesperiode: perioden på to år inden datoen for konkursdekretet.

B) Begrebet "økonomisk skade"

Handlinger, der udføres i den "mistænkte periode" af skyldneren, kan omstødes, hvis de er skadelige for de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen. Økonomisk skade skal bevises tilstrækkeligt af den part, der fremsætter klagen. I medfør af de vanskeligheder, der normalt er forbundet med at bevise skadelige handlinger, gør insolvensloven det lettere at anlægge sag ved opstillingen af en række formodninger. Som i andre dele af loven kan formodningerne være uafviselige eller afviselige. Følgende finder således anvendelse: a) økonomisk skade formodes uafviselig i to tilfælde: i) når der er tale om afhændelse af aktiver uden modydelse, bortset fra donationer til anvendelse, og ii) når der er tale om betalinger og andre handlinger med henblik på afvikling af forpligtelser, der forfalder efter konkursdekretet, medmindre de er dækket af sikkerhed, i hvilket tilfælde det modsatte anses for bevist, b) økonomisk skade formodes afviselig i tre tilfælde: i) når der er tale om afhændelse af aktiver mod betaling til personer med særligt forhold til den insolvente skyldner, ii) når der er tale om afgifter på ejendom til fordel for allerede eksisterende forpligtelser eller til fordel for nye forpligtelser, der er opstået som erstatning for førstnævnte, og iii) betalinger eller andre handlinger, som afvikler forpligtelser, der er dækket af sikkerhed, og som forfalder efter konkursdekretet.

C) Procedure

Kuratoren har kompetence til at anlægge omstødsessøgsmål i forbindelse med insolvensbehandling. Med det formål at beskytte kreditorer mod passivitet fra kuratorens side tildeles kreditorer, der skriftligt har opfordret en kurator til at anlægge et omstødsessøgsmål, subsidiær eller sekundær søgsmålskompetence, hvis kuratoren ikke har anlagt sag senest to måneder fra datoen for anmodningen. Loven indeholder bestemmelser, som har til formål at sikre, at kuratorer effektivt varetager deres opgave med at sikre, at de aktiver, der er omfattet af insolvensbehandlingen, ikke afhændes. For søgsmål mod refinansieringsaftaler har kuratoren eksklusiv søgsmålskompetence, og der er ikke fastsat bestemmelser om subsidiær kompetence.

Med henblik på at beskytte refinansieringsaftalerne er der fastsat særlige bestemmelser, der udspringer af nylige lovændringer, som fastsætter de beskyttende ordninger, der beskytter disse aftaler (som er godkendt på visse betingelser) mod omstødsessøgsmål (artikel 71bis).

Sidste opdatering: 29/03/2019

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.